

KINO

Zanimivi september

In tako je pravzaprav za nami film, ki je minulo leto in prvo polovico letošnjega »presresal svet«, ameriški znanstveno-fantastični (jaz bi dejal: brez »znanstveno«) film VOJNA ZVEZD, svetovna filmska uspešnica, za katero govore in pišejo, da je »potokla vse rekorde v številu gledalcev« itd. Film, (ki je, mimogrede, dobil kar 6 oskarjev za različne vizualne ter zvočne efekte) smo videli, zato lahko rečemo: hudo za lase privlečena zgodba o naših »znanstvenih«, ki bi je bil najbrž vesel tudi kak pozno znanstveni Däniken, filmska tehnika pa prav gotovo višek profesionalizma, ki smo ga kdaj lahko videli na filmskem platnu.

Mesec SEPTEMBER prinaša na platno kina SİSKA malo »lažji« filmski spored: da bo »lažje« mlajši generaciji, ki se jim začnajo šolski križi in težave, pa tudi vsem drugim generacijam, ki se jim jesen v glavnem »vsede« na pljuča, na srce in v glavo. Zato bo italijanski, pa zato nič manj priljubljeni kavboj Franco Nero igral glavno vlogo v »špageti-westernu« Enza Castellarija DJANGOVA VRNITEV: nepremagljivi maščevalec, najhitrejši revolveraš, zaščitnik slabotnih in kar je še takega. DRUM, ZADNJI MANDINGO, ameriški film, ki posega v ameriško zgodovino tik pred ukinitvijo suženjstva. Režiser je Steve Carver, od številnih igralskih imen pa si velja zapomniti znanega Warrena Oatesa. Nič manj zanimiv, nekaj malega pa tudi (ekološko) poučen bo vsekakor ameriški film PREPOROD V DIVJINI režiserja Ste-



PREPOROD V DIVJINI

warta Raffila. Gre za ameriško družino, ki je zaradi hčerine astme zapustila »betonsko džunglo« in se preselila v nek divji gorski predel, ki je dostopen samo z letalom in je prvi sosed 20 milj daleč. Spoprimejo se z divjino, udomačijo medvede in — zmagajo!

Seveda pa tudi ljubiteljem karateja ne bo odpovedano gostoljubje v kinu SİSKA: hongkonški film ZMAJ UNICI GNEZDO z Jimmyjem Wang Yujem je natanko njim namenjen. Ni pa tudi še konec znanstveno-fantastičnih filmov z »Vojno zvezd«, prihaja namreč ameriški film ALEJA PREKLETSTVA, ki opisuje začetek 3. svetovne vojne (grozljivo, kaj?), nuklearne in kobaltovne eksplozije. Stirje preživeli gostje te svetovne zabave se odpravijo na pot po opustošeni Ameriki, po »aleji prekletstva«. Hura!

Akvarij — šišenska posebnost

Krokodil bo, če bo denar...

Če vas kdo vpraša, če imamo v Ljubljani živalski vrt, boste skoraj zanesljivo poznali odgovor. Toda če vas kdo vpraša, ali imamo v slovenskem glavnem mestu tudi akvarij, boste verjetno le zmignili z rameni in ostali brez besede. Imamo ga! In to že celih 25 let. V Šiški ga imamo, na Aleševčevi cesti številka 24.

● Na hiši, ki na zumaj ne daje vtisa, da je v njej akvarij, visi tabla z napisom »Kulturno znanstveni laboratorij« Antona Kresala. Toda ko človek stopi na dvorišče in nato v akvarij, se šele prav zave, kam je prišel. Vsepovsod akvariji z vsemi mogočimi ribami in ribicami in različnimi rastlinami.

● Anton Kresal, vodja in lastnik akvarija nam hiti razlagati: »V 33 akvarijih imamo okrog 350 vrst različnih rib in 250 vrst rastlin. Z največjimi akvariji na svetu, ki imajo po nekaj stotisoč vrst rib, se seveda ne moremo primerjati, toda v jugoslovanskih razmerah smo kar velik akvarij — trenutno celo bogatejši od mariborskega, tretji slovenski akvarij pa je v Piranu. V našem akvariju lahko vidite nekaj redkih rib — afriško ščuko, pa progaste sumiče, indijske sumiče, prave diskuse in še nekatere.«

● Je delo z ribami zahtevno?

● »Izredno zahtevno in človek mora dobro poznati vso kemijo, okolje in rastlinstvo. Posebno tropske ribe so izredno občutljive in zahtevajo pazljivo ravnanje. Seveda pa je treba poznati vse ribje bolezni, poleg tega pa je treba vedeti, katere ribe so lahko skupaj v akvariju in katere ne.«

● In kje se človek nauči vseh teh veščin?

● »Z gojenjem rib se ukvarja posebna veda — strokovnjaki se imenujejo ihtiologi. Sam sem po vojni končal dveletno šolo za ihtiologe v ZR Nemčiji in takoj po vrnitvi sem si na tem prostoru začel delati lasten akvarij. Sprva je bilo predvideno, da bom delal v ljubljanskem živalskem vrtu, toda za akvarij je tam zmanjkalo denarja, s tem pa tudi z mojo zaposlitvijo ni bilo nič. Tako sem začel na svoje in leta 1951 je akvarij dobil status ustanove, vpisan je bil v mednarodni register akvarijev v Düsseldorfu v ZRN in v jugoslovanski register akvarijev.«

● Kje pa dobite ribe in odkod sredstva za nabavo rib?

● »Ribe dobimo iz različnih evropskih akvarijev, največ iz Münchna in Bologne, pa tudi s Floride. V Bologno hodim sam ponje, od drugod pa jih pošljejo z avionom ali vlakom. Seveda pa nabava rib ni ravno poceni, sredstev pa ni nikoli dovolj. Vzdržujemo se z lastnimi sredstvi, ki jih dobimo z vstopnino, pa s prodajo vzgojenih rib, največ denarja pa dobimo s plačilom različnih poskusov, ki jih opravljamo za tuje akvarije in laboratorije. Ne dobimo nobenih dotacij, vzdržujemo se kakor vemo in znamo.«

● Imate veliko obiskovalcev?

● »Okrog 5.000 letno, od teh je okrog 2.000 šolske mladine, ki imajo v akvariju ure biologije. Akvarij je odprt vsak delavnik razen sobote popoldne od 15.30 do 18. ure, v soboto pa od 9. do 13. ure. Vstopnina je izredno nizka — pet dinarjev za odrasle in dva dinarja za otroke. Zanimivo je, da nas obišče precej tujcev, pa čeprav po preureditvi Celovške ceste niti ni več table, ki bi opozarjala na naš akvarij. Pa bi bilo dobro, če bi jo spet postavili, samo ne vem, kam«, pravi Anton Kresal, s katerim sediva pred vhodom v akvarij.

● Antonu se pozna, da je res prvovrsten strokovnjak za ribe, vse ima v »malem prstu«, nobeno vprašanje ga ne preseneti. Razpravlja o onesnaženosti slovenskega dela

Jadrana in Anton prizadeto ugotovi: »Če bo šlo tako naprej, bo čez pet let slovenski Jadrana postal navadna gnojnica. Delamarisovi ribiči bodo lahko pustili svoje ladje kar v pristanišču, saj ne bodo imeli kaj loviti. Kaj vse človek lahko najde na morskem dnu. To je neverjetno, kako sami sebi kopljemo jamo. Mar se res ne zavedamo, da je voda osnova življenja, kajti tudi z našimi rekami ni kaj dosti bolje.«

● Pogovor steče o prihodnosti akvarija — »spet bomo imeli jastoga, pa vetrnico in čez nekaj let, če bo le denar, tudi krokodile« — pa o statusu akvarija — »odkupi ga lahko le zveza iz Düsseldorfa, ne pa tisti, ki bi mu ga jaz hotel prodati ali bi ga hotel kupiti« — pa o vrednosti akvarija — »nekako 2 milijona (novih) dinarjev« — pa o številu ljubiteljev rib, ki imajo v svojih stanovanjih manjše akvarije — »okrog 5.000 jih je v Ljubljani in redno se oglašajo pri nas v akvariju.«

● Delo v akvariju opravljajo le trije ljudje — Anton Kresal je glavni vodja, njegova žena pa vodi vse administrativne posle. Tudi Kresalov 16-letni sin kdaj pa kdaj pomaga.

● Pogovor se spet zasuče v probleme akvarija, njegovo prostorsko utesnjenost in na koncu na to, da občinski organi znajo prisluhniti potrebam akvarija. »Tudi v turističnem vodiču Šiške smo omenjeni«, pravi Anton. »Svoje delo bomo še naprej opravljali z ljubeznijo in vestnostjo in prav veseli bomo vseh, ki nas bodo obiskali in si ogledali naše bogastvo,« je dejal ob slovesu Anton Kresal.

France Kmetič

JURE BOBNAR — 80.000 ŠIŠKAR



V stanovanju Bobnarjevih na Celovški cesti 163 je bila, kot smo že poročali, slovesnost, na kateri so 80.000 šiškarju, Juretu Bobnarju predali diplomo in praktična darila. Krepak dojenček, rojen 17. julija letos, je pridno spal v stajici, medtem ko je mamica Štefka sprejemala čestitke predsednika delegatske skupščine ing. Franca Dejaka in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij.

POHIŠTVO IN OPREMA

TAPO

Ljubljana — Celovška 317